

PREMENA SRDCA

SRDCE – NÁJKRAJŠÍ SYMBOL LÁSKY

Nielen v období po narodení Krista, ale aj dávno predtým, v čase Starého zákona, si ľudia kládli dôležitú otázku “Kto je Boh?”, na ktorú hľadali odpoveď. Tak vzniklo a stále vzniká veľké množstvo rôznych a krásnych odpovedí a definícií, ktorých autormi sú ľudia od tých najjednoduchších až po najznámejších svätcov či teológov. Stále to však ešte bolo akoby málo. Najkrajšiu a najvýstižnejšiu odpoveď na otázku “Kto je Boh?”, nám zanechal vo svojom prvom liste sv. Ján, apoštol, keď povedal, že “Boh je láska”. (1Jn 4, 7-1). Prečítajme si text pomaly:

Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska je z Boha a každý, kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha. Kto nemiluje, nepoznal Boha, lebo Boh je láska. A Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal svojho jednorodeného Syna na svet, aby sme skrze neho mali život. Láska je v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svojho Syna ako zmiernu obeť za naše hriechy. Milovaní, keď nás Boh tak miluje, aj my sme povinní milovať jeden druhého. Boha nikto nikdy nevidel; ale keď sa milujeme navzájom, Boh ostáva v nás a jeho láska v nás je dokonalá. A že ostávame v ňom a on v nás, poznávame podľa toho, že nám dal svojho Ducha. A my sme poznali a svedčíme, že Otec poslal Syna za Spasiteľa sveta. Kto vyzná: “Ježiš je Boží Syn,” ostáva v ňom Boh a on v Bohu. A my, čo sme uverili, spoznali sme lásku, akú má Boh k nám. Boh je láska; a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom. (1 Jn 4, 7-16).

ĽUDSKÉ SRDCE

Srdce je symbolom života, lásky a citu. Naše srdce je však od svojej prirodzenosti poznačené dedičným hriechom a preto je naklonené k zlému, je povrchné, nestále, často sa snaží urobiť iba dojem na ľudí. Niekedy je pyšné a sebecké. Pokiaľ nie je sústavne napojené na prameň, ľahko sa môže vyprázdniť.

Nadovšetko klamlivé je srdce a ťažko ho vyliečiť, kto sa v ňom vyzná? Ja, Pán, skúmam srdce a skúšam zmýšľanie, každému odplatím podľa jeho cesty. (Jer 17,9)

Tento ľud sa mi chce stať blízkym iba svojimi ústami a ctí si ma iba svojimi perami, no jeho srdce je ďaleko odo mňa a jeho bázeň voči mne je len naučeným ľudským príkazom. (Iz 29,1)

NAHNEVANÉ – URAZENÉ SRDCE

V zápale hnevu neraz zaznejú slová a vykričia sa aj také situácie, ktoré druhému ublížia a láska dostane vážnu ranu. Zatvrdnutie srdca je nebezpečné, pretože vedie k hnevu a neodpušteniu. Často za tým stojí zanedbaná komunikácia v manželstve. Boh má liek aj na takéto situácie. Volá nás, aby sme nielen milovali, ale aj odpúšťali. Veď aj Peter sa pýtal Ježiša, koľkokrát má odpustiť. Ježiš mu odpovedal: „*Nie sedem ráz, ale sedemdesiat sedem ráz.*“ (Mt 18,22). Odpuštenie je základom lásky, ktorá nedovolí, aby srdce skamenelo. S pokorou treba pristúpiť k modlitbe za nášho manžela/manželku. Nie egoisticky, ale s túžbou pochopiť. Pri spoločnej modlitbe sa odstraňuje toľko nevypovedaných problémov.

ZBLÚDILÉ SRDCE

Niekedy láska v manželstve zovšednie. V každodennom stereotyp sa začíname strácať – prestávame sa spolu modliť, vzdďaľujeme sa jeden druhému aj Bohu. Od Boha nás odpútavajú svetské starosti, peniaze, kariéra, alkohol, drogy, nevera. Aj v takejto situácii má Boh moc zasiahnuť. Pomôže nám nájsť stratenú lásku cez modlitby Cirkvi, či spoločenstva, do ktorého patríme. Nájdime si spoločenstvo.

PRÁZDNE SRDCE

Na obecny úrad v jednej slovenskej dedine prišla staršia pani. Hľadala pomoc v majetkoprávnej záležitosti a obrátila sa priamo na pána starostu. Ten bol však zaneprázdnený, uponáhľaný, bez záujmu. Odbil ju niekoľkými stručnými slovami, bez snahy naozaj ju vypočuť. Pani smutne poznamenala: „Toto je starosta, ktorý nám má pomáhať? Veď on nemá Boha v srdci.“ Srdce bez Boha je srdce bez opravdivej lásky, či už je to srdce starostu, prezidenta, kňaza, manžela, manželky, syna, dcéry... kohokoľvek. Krásne to vyjadruje hymnus na lásku. (1Kor 13,1-13).

NEVERIACE SRDCE

V súčasnosti pribúda čoraz viac prípadov, keď do kresťanského manželstva – či už uzatvoreného sviačostne, alebo s dišpenzom – vstupuje jeden katolík a druhý partner je neveriaci alebo nepokrstený, nepozná Boha, alebo nemá osobnú skúsenosť viery. Čo je však úžasné, keď Boh začne konať aj v otvorenom srdci dovtedy neveriaceho človeka. Pomaly si ho

mení a poukazuje na pravé hodnoty. Taký človek začína zakúšať pravé šťastie a naplnenie. Často sa stáva, že prijme vieru svojho partnera. Niekedy je to dokonca on, ktorý sa stáva ťahúňom viery v rodine.

Narodila som sa do ateistickej rodiny, kde sa o Bohu či cirkvi nehovorilo. Ak sa niekedy aj niečo na kresťanskú nôtu povedalo, boli to len všeobecné konštatovania, že rozumný a moderný človek predsa nemôže takým „bludárinám“ veriť. Dúfam, že už z toho úvodu jasne vyplýva, že premeniť takéto zatvrdnuté srdce je mimoriadne ťažké. Láske však nerozkážeš a ja som sa vydala do hlbokoveriacej katolíckej rodiny. Svadba v kostole bola veľmi pekná. Bola som tam prvý krát a všetky tie maľby sa mi ohromne páčili. Po roku sa nám narodil syn a prišiel čas dostaviť sa do kostola už druhý krát – na krst. Ja mám povahu: Čo sľúbim, to aj dodržím. A keďže sme s manželom pri vysluhovaní sviatosti krstu potvrdili, že berieme na seba povinnosť vychovávať dieťa vo viere, rozhodla som sa, že budem pomáhať v takejto výchove zo všetkých síl. V tom čase som nemala ani len najmenšiu predstavu o tom, čo takýto sľub so mnou urobí. Vychovávať vo viere som nevedela, ale vedela som napr. ísť s manželom a synom do kostola. Na začiatku som si myslela, že ich budem iba sprevádzať, ale keď som Božie slovo počúvala, začali sa lámať lady, začalo sa moje srdce premieňať. Nedeľu čo nedeľu sa ma kázeň dotýkala. Buď som plakala alebo sa usmievala. Bola som až nervózna z toho, že prečo každú nedeľu hovorí ten kňaz o mne? Ved' ma ani nepozná. Čo som mu urobila? Jednu nedeľu ma Písmo usvedčilo vo výčitke, potom v hriechu, ale na druhej strane stále ma nasmerovalo na správnu cestu, po ktorej som postupne začala stále viac tužiť a kráčať. Božie slovo je naozaj živé, mocné a nadčasové a je ostrejšie než akýkoľvek dvojsečný meč a preniká až do rozdelenia duše a ducha, kíbov a špikov a je schopné posudzovať. Je v ňom pravda, ktorá sa dotýka. Preniká hlboko do vnútra a my začíname túžiť. Naozaj túžiť po Bohu. Ďakujem Bohu za túto obrovskú premenu môjho neveriaceho srdca. Teraz viem, že som od všetkých zviazaností tohoto sveta úplne slobodná a Bohom milovaná.

KAŽDÉ SRDCE POTREBUJE PREMENU

Mnoho mladých ľudí – a neskôr snúbencov – vstupuje do vzťahu či manželstva s tichým (alebo aj hlasným) presvedčením, že sa im podarí toho druhého časom zmeniť. Myslia si, že vedia presne, aký by mal partner byť: ako by mal reagovať, čo robiť, cítiť, ako sa správať. Tak radi by sme menili druhých. Premena nie snaha o výmenu, zámenu. Boli sme stvorení na Boží obraz, takí, akých nás On chcel. V našej slobode veľakrát robíme rozhodnutia, ktorými sa oberáme o Božie milosti, nechceme Boha nasledovať. Boh na nás čaká. Vždy. Je ochotný a pripravený nám pomôcť v našej snahe o premenu, túži po našom obrátení sa k Nemu, chce, aby sme žili život v plnosti, radosti a došli do neba. V manželstve sme zodpovední za náš život, aj za život manžela/manželky a celej rodiny. Je to naša spoločná cesta do neba. Vo sviatosti birmovania prijímame Ducha Svätého – Ducha lásky. Je dôležité, aby do manželstva vstupovali katolíci, ktorí už tento dar prijali. Ak totiž ešte sami neprijali Ducha lásky, ako môžu túto lásku

odovzdávať ďalej? Nikto nemôže dať druhému, čo sám nemá. Ozajstná sila zmeny prichádza z viery a otvoreného srdca, v ktorom prebýva Duch Svätý. To On spôsobuje každú premenu srdca. Premena srdca je výzva pre každého. Ak túto výzvu prijmeme, odmenou nám budú zdravé vzťahy, pokoj v duši a skutočná radosť. Majme odvahu veriť, že naše manželské vzťahy môžu byť naplnené láskou, nehou, uznaním a obdivom, že naše deti môžu v rodinách nachádzať oporu, istotu a bezpodmienečné prijatie a že rodina sa môže znovuzrodiť vďaka osobnej premene každého jej člena. Možno si povieme: „Chcem sa zmeniť, ale ako začať?“ Naša premena by mala začať na kolenách. Prostredníctvom modlitby, sviatosti zmierenia a Eucharistie. Tieto tri silné „zbrane“ nám Pán vkladá do rúk a my sa môžeme s dôverou vydať na dobrodružnú cestu premeny s pohľadom upriameným na večnosť.

MODLITBA

„Prosím Pána Ježiša, aby z jeho svätého srdca pre nás všetkých vytekali rieky živej vody, aby uzdravili rany, ktoré si sami spôsobujeme, aby posilnili našu schopnosť milovať a slúžiť, aby nás podnietili naučiť sa spoločne kráčať k spravodlivému, zjednotenému a bratskému svetu.“
(František, Dilexit nos)

NA ZAMYSLENIE

Zo Svätého Písma:

- „Tam sa pred nimi premenil: tvár mu zažiarila sťa slnko a odev mu zbelel ako svetlo.“ (Mt 7,2)
- „...zmýšľanie ľudského srdca je od mladosti zlé.“ (Gn 8,21)
- „Ochotné je moje srdce, Bože, ochotné je moje srdce...“ (Ž 57,8)
- „A dám vám nové srdce a nového ducha vložím do vášho vnútra. Odstránim kamenné srdce z vášho tela a dám vám srdce z mäsa. Svojho ducha vložím do vášho vnútra a spôsobím, že budete kráčať poľa mojich príkazov.“ (Ez 36,26-27)
- „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.“ (Mt 5,8)
- „Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného. Nevyháňaj ma spreď svojej tváre a neodnímaj mi svojho ducha svätého. Navráť mi radosť z tvojej spásy a posilni ma duchom veľkej ochoty.“ (Ž 51, 12-14)

PREMENA SRDCA

Jún: Jubilejná katechéza pre rodiny

Z výrokov svätých:

- „Nemôžeme zmeniť naše srdce sami, ale ak ho otvoríme Bohu, On ho premení svojou láskou.“ (Sv. Augustín)
- „Keď sa modlíš, nech sa tvoje srdce premieňa tak, aby sa stále viac podobalo Kristovmu srdcu.“ (Sv. Ján Zlatoústý)
- „Skutočná premena srdca sa začína pokorou a ochotou prijať Božiu milosť.“ (sv. Gregor Veľký)

TIPY PRE MANŽELOV

- Vyčleňme si čas jeden pre druhého, komunikujme spolu a nechajme Boha, aby nás premieňal v láske.
- Modlime sa jeden za druhého, aby sme dokázali niesť ťažkosti života.
- Budme vnímaví a otvorení pre potreby ľudí okolo nás.
- Zapojme sa do služby vo farnosti, v službe mladým, deťom, starším – a nechajme sa premieňať cez službu.
- Zahrňme do svojich modlitieb tých, ktorí zabúdili, hľadajú zmysel života či premenu srdca, ale ešte nenašli odvahu vykročiť.
- Vykonajme si spolu deväť prvých piatkov a nájdime si čas na eucharistickú adoráciu.
- Prežime spoločne päť prvých sobôt – Fatimské soboty, ako prejav oddanosti a lásky k Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.